

[Indenrigsministeren.]

Dernæst har jeg udeladt en bestemmelse i udkastet, hvorefter militærnægttere skulle kunne begære sig fritaget for tjeneste i civilforsvarskorpset. Da de værnepligtige ved civilforsvarskorpset ikke skal bære våben mod deres medmennesker, men tværtimod hjælpe nødstedte mennesker, ser jeg ingen grund til en sådan bestemmelse.

Men i det store og hele svarer det oprindelige forslag som sagt til kommissionens udkast, og jeg skal derfor, idet jeg iøvrigt henviser til kommissionens betænkning, her alene fremhæve hovedpunkterne i den foreslåede nyordning samt de vigtigste af de ændringer, der er foretaget i forslaget under dets behandling i folketinget.

Lovforslaget bygger på de erfaringer, der under den sidste verdenskrig blev indvundet såvel her i landet som i udlandet. Disse erfaringer viser først og fremmest, at civilbefolkningen i stadig større omfang må befrygtes at blive genstand for krigshandlinger. Det er derfor mere nødvendigt end nogensinde tidligere ved siden af det militære forsvar at have et effektivt civilforsvar, og civilforsvaret må opbygges som en *selvstændig* organisation, for at det kan virke, selvom de militære værn ikke kan fungere. Forholdene under sidste krig viser dernæst, at det er bydende nødvendigt, at civilforsvaret kan træde i virksomhed straks ved fjendtlighedernes begyndelse, og foranstaltningerne til beskyttelse af civilbefolkningen må derfor være fuldt organiseret i fredstid.

Civilforsvaret skal kunne bekæmpe følgerne af enhver art af krigshandlinger, den rettes mod civilbefolkningen, men selvfølgelig først og fremmest følgerne af luftangreb. Således som luftkrigen udviklede sig henimod krigens slutning, må man regne dels med mindre angreb mod begrænsede mål, dels og navnlig med større angreb mod byområder. Til imødegåelse af luftangreb vil det derfor være nødvendigt at råde både over lokale hjælpeforanstaltninger og over hjælpestyrker, der udefra kan sættes ind til bekæmpelse af skaderne. Dette gør man forsåvidt allerede efter den nuværende opbygning af luftværnet, men efter lovforslaget lægges dog hovedvægten på udrykningskolonnerne. Også et andet forhold spiller her ind. Som følge af, at ses-

sionsårgangene for tiden er små, og at indkaldelserne til de militære værn er forøget, vil det ikke være muligt i en årrække at tilvejebringe det fornødne mandskab til den tidligere CB-ordning.

Tyngdepunktet ved nyordningen er derfor lagt på et statsligt hjælpekorps, civilforsvarskorpset, bestående af de nævnte udrykningskolonner. Civilforsvarskorpset, som i begyndelsen skal bestå af 3 brigader på hver 3 kolonner, tænkes tilvejebragt ved en videreføring og udbygning af de nu bestående CBU-kolonner. Til korpset påregnes indkaldt 1 200 mand årlig. Da imidlertid en del af opgaverne indenfor civilforsvarskorpset vil kunne varetages af kvinder, vil der mod tilsvarende nedsættelse af indkaldelserne af mandlige værnepligtige kunne anvendes frivillige kvinder indenfor korpset. Korpsets mobiliseringsstyrke forudsættes, efterhånden som mandskabet uddannes, forøget til 8 brigader.

Til af afbøde følgerne af mindre angreb og til at yde den første hjælp ved større angreb må man som nævnt have *lokale hjælpeforanstaltninger*. Forslaget går her ud på, at den lokale hjælpetjeneste i det væsentlige skal bygge på kommunernes sædvanlige katastrofehjælp i forbindelse med en egenbeskyttelse fra befolkningens side, medens mere politimæssige foranstaltninger som varsling, udrykning og evakuering af befolkningen skal varetages af politimyndighederne. Udfra erfaringerne fra krigsårene lægger man for at undgå kompetencestridigheder stor vægt på at gennemføre en så skarp sondring som mulig mellem de statslige og de kommunale opgaver indenfor det lokale civilforsvar.

Endvidere går lovforslaget ud på, at kommunerne kun skal afholde udgifterne ved udbygning af deres normale beredskab. I overensstemmelse hermed foreslås det lokale civilforsvar opbygget således, at politimesteren er civilforsvarschef indenfor hver politikreds med en række nærmere angivne særlige opgaver, f. eks. varsling, evakuering m. v. Indenfor politikredsene udgør hver købstad og eventuelle andre bymæssige bebyggelser civilforsvarsområder. I civilforsvarsområdet skal der opbygges en lokal hjælpetjeneste ved udbygning af kommunernes sædvanlig katastrofeberedskab.